

[Jørgen Estrup]

anvendelse af præventivt diplomati, så magt-anvendelse ikke bliver aktuel. Det vil naturligvis kræve stadige ændringer af FN's pagt og virke.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Det var hr. Jørgen Estrups bemærkninger om bureaukratiet i FN, der fik mig herop, for jeg synes faktisk, det er noget af en morsomhed, for det var i hvert fald for et par år siden sådan, at generalsekretæren ikke altid havde tid til at overkomme alt sit arbejde, men var nødt til at have 45 undergeneralsekretærer. Det synes jeg nok skaber en del bureaukrati, når dertil kommer, at der ikke var nogen kommunikation mellem de 45; ingen vidste, hvad de andre lavede. Det var rigtig ineffektivt, og det var måske en af de ting, man kunne ændre fremover.

Man havde også en Special Political Committee, der faktisk ikke kom med nogen dagsordensforslag, men bare trak nogle fra sidste år op af skuffen. Det giver jo et meget stort bureaukrati.

I øvrigt er næsten en tredjedel af samtlige dagsordener nogle, man bare trækker op af skuffen hvert år, så hvis man afskaffede nogle af dem, kunne man måske forbedre økonomien.

For nu at skære det firkantet ud: Hvis man tager seks sjettedele og siger $1 + 1$ giver 2, $2 + 4$ giver 6, altså seks sjettedele i alt – at det er hele budgettet – er det sådan, at den ene sjettedel udelukkende bliver brugt til bygningerne og administrationen af FN i New York. Den anden sjettedel er det, man p.t. bruger til fredsbevarende styrker, fordi der er et flertal af de ikkebetalende i FN. Tilbage bliver så de fire sjettedele, som rent faktisk går til multilateral ulandshjælp. Og som jeg tidligere på dagen erklærede at jeg var meget enig med hr. Ahlmann-Ohlsen i: Det er for meget, hvad angår de fredsbevarende styrker.

Så altså det lille firkantede – meget firkantede, indrømmer jeg – regnskab hedder: $1 + 1 + 4$.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg synes, det er glædeligt, at regeringen har

engageret sig så meget netop i at bekæmpe det bureaukrati, der selvfølgelig er for meget af i FN.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Jørgen Estrup: Nu hørte vi jo fra bistandsministeren, at bistandsministeren i næste uge på generalforsamlingen ikke vil komme med et fast tilsagn. Ville hr. Jørgen Estrup have tilladt den tidligere udenrigsminister at gøre det?

Ole M. Nielsen (KRF):

Verden har forandret sig dramatisk efter afslutningen af den kolde krig. Vi er på vej fra en gammel verdensorden, der på mange områder var præget af den ideologiske konfrontation mellem de to gamle supermagter, mod en ny verdensorden, som ikke er nær så problemfri, som man i de berusende dage omkring Murens fald kunne forledes til at tro.

Der er opstået utrolig mange mindre og regionale spændingsfelter, som har gjort behovet for internationalt anerkendte spilleregler meget påtrængende. Problemerne er ikke kun afledt af politiske forhold, men også af naturgivne forhold af økonomisk, menneskeretlig og miljømæssig karakter. Vi har brug for en ny verdensorden, hvor internationale og regionale organisationer og uformelle netværk fungerer, en ny international retsorden, hvor samspillet mellem folkene hviler på retsprincipper og ikke på politisk, militær eller økonomisk magt.

FN bør være det helt afgørende globale instrument i dette samspil, men det er svært at sige præcis, hvordan FN skal indrettes for at kunne leve op til kravene.

Udfordringerne er ikke længere kun de traditionelle konflikter mellem stater, men globale fænomener som miljødelæggelse, folkevandringer, økonomiske uligheder mellem Nord og Syd og på andre leder, krænkelse af menneskerettigheder, økonomisk kriminalitet, narkotikahandel, illegal våbenhandel og truslen fra atomvåben og kemiske og biologiske våben i hænderne på gale mennesker og nationer.

I den igangværende aktuelle debat om FN's indsats i f.eks. Bosnien og Somalia som politi eller brandvæsen må vi derfor ikke glemme, at det overordnede mål og hovedopgaven for FN i de kommende år må være at eliminere årsagerne.